

3 Headspace

Laagdrempelige hulp voor jongeren met psychische problemen

8-9 Virtuele mens

Systeembiologen: wat doen ze in Maastricht?

5 Student rooms

A guaranteed room for new students

6 Dinner!

A bunch of condoms and spring rolls

observant | 30

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 37 | 4 mei 2017

nl 'Antizionistisch evenement' in UM-gebouw afgelast

Een geplande bijeenkomst van de Students for Justice in Palestine op 4 mei in het gebouw van de rechtenfaculteit gaat niet door. Dinsdag is die door de decaan van de faculteit, prof. Hildegard Schneider, afgeblazen. "Op 4 mei moet je geen politieke bijeenkomsten organiseren in onze gebouwen." Rector Rianne Letschert laat weten het besluit van de decaan te steunen.

De kwestie werd actueel door een protestbrief van de Jonge Democraten Limburg aan het college van bestuur. In die open brief, die dinsdag tegelijkertijd aan allerlei nieuwsorganisaties werd verzonden, laakt de Limburgse tak van de D66-jongeren het plan van de SJP om voorafgaand aan de nationale dodenherdenking een bijeenkomst te organiseren waar een joodse Israëlische dissident "die zich verzet tegen het zionisme" het woord voert. De brief roept niet expliciet op tot een verbod van de bijeenkomst, "maar", zegt de voorzitter van de Jonge Democraten Limburg, Dennis van Driel - tevens masterstudent European Studies -, "het zou wel de meest redelijke oplossing zijn". In de begeleidende mail zegt Van Driel de bij-

eenkomst "smakeloos" te vinden, juist omdat op 4 mei de jodenvervolgung wordt herdacht. Tegelijkertijd hanteren de Jonge Democraten een ander argument: zelf is hun altijd toestemming geweigerd om bijeenkomsten in universitaire panden te houden "omdat wij een politieke organisatie zijn". Maar als de UM geen politieke bijeenkomsten in haar gebouwen wil hebben, moet ze ook geen "platform bieden voor een antizionistisch evenement".

Bij de SJP is met enige ontzetting gereageerd op de afgelasting van de bijeenkomst. "Ongehoord", zegt oprichtster Asiya Ahmed, "er komt een joodse Israëlï, Ronnie Barkan, die een lezing houdt over de bezetting en verschillende issues rond internationaal recht. Dat was ook de tekst waarmee we een ruimte hebben aangevraagd, en gekregen. Dat is geen politieke bijeenkomst, of je kunt alles wel politiek noemen. Wij als SJP concentreren ons op mensenrechten en internationaal recht."

Maar decaan Hildegard Schneider vindt het "een beetje misleidend" dat in de aanvraag voor een

Lees verder op pagina 3

Today, on the 4th of May, the Netherlands commemorates the victims of the Second World War and those who died during peace-keeping missions and war situations after that time. Events include a commemoration ceremony on the Dam square in Amsterdam and on the Herdenkingsplein in Maastricht. At 20.00hrs, two minutes' silence will be observed throughout the country. A meeting to be held by Students for Justice in Palestine today, in the Faculty of Law building, has been cancelled by dean Hildegard Schneider: "One shouldn't organise political meetings in any of our buildings on 4 May." See page 5. Photo: Flickr/RoelWijnants

eng Oxford University Press journals behind a paywall

Dutch scientists are soon to lose access to Oxford University Press journals, now that the negotiations with the association of universities VSNU on open access have failed.

Old articles will remain available and publication will also be possible, but as of 1 May, there is no longer an agreement between Dutch universities and Oxford University Press (OUP), the largest university publisher in the world. "The offer [content of which has not been made known] by OUP is a step backwards instead of a step forward towards 100 per cent open access in 2020," states Maastricht University's Executive Board in an e-mail to employees. Dutch universities are aiming to make all their scientific publications freely accessible to eve-

ryone from 2020.

Open access requires a financial turnabout. In the old model, universities paid very expensive subscriptions, while publication for scientists was free. In the new model, scientists pay to publish and everyone (from scientists to hobbyists) can read their articles free of charge. On their website, OUP actually declared its support for open access. Presumably, the conflict is mainly about money, and not about the principle. Publishers will have to adopt a new business model.

OUP is a smaller publisher (three hundred titles) than Elsevier (more than two thousand titles) and Springer (approximately 1,800). According

To be continued on page 5

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Ineke Wolfhagen (30 maart 1957, Roermond) * **In het dagelijks leven:** (onder andere) adjunct-directeur onderwijsinstituut FHML, lid managementteam vakgroep Onderwijsontwikkeling & Onderwijsresearch, tutor, mentor, scriptiebegeleider * **Woonplaats:** Maastricht * **Burgerlijke staat:** getrouwd met Arthur

“Ik ken alle namen van mijn poppen nog en vind het nu al erg dat ze straks, als ik dood ben, in een container worden gegooid”

Foto: Loraine Bodewes

Als ik nog een keer jong zou zijn dan ... ging ik rechten studeren en werd ik rechter. Het is een romantisch beeld, dat besef ik, maar ik heb het idee dat ik de wereld een beetje beter zou kunnen maken door zorgvuldig af te wegen wat rechtvaardig is. Op mijn veertigste ben ik als hobby in deeltijd Nederlands recht gaan studeren. Het ging me heel goed af. Helaas was de master niet in deeltijd en kon ik de studie na het eerste tentamen niet meer met mijn werk combineren.

Een goede baas is niet bang voor zeer talentvolle medewerkers. Daar ben ik het zonder meer mee eens. Ik denk dat je mensen moet aannemen die slimmer zijn dan jezelf. Ik ben zelf een vrij directe baas, eerlijk, ze weten wat ze aan me hebben, en rechtvaardig. Ik ben loyaal aan mijn mensen en de universiteit. Ik zal niet snel iemand afvallen als ik denk dat alles binnen het redelijke is gegaan. Ik probeer zaken tot een goed einde te brengen. [Lacht] O, wat klinkt dat weer correct. Ik vind mezelf altijd zo'n braaf kind.

Ik tel mijn zegeningen. Ja, bij mij is het glas altijd half vol. In mijn gezellige studentenwoning in Nijmegen, ik studeerde onderwijskunde, riep ik 's ochtends vaak: wat hebben we weer een mooie dag voor de boeg. Ik meende dat echt, al vonden mijn huisgenoten dat enthousiasme wat vreemd. Zij vroegen zich af of ik niet lage eisen stelde aan geluk. Ik ben snel tevreden, nog steeds, heb ook nooit problemen gehad: ik was een makkelijk kind, kon goed leren, had veel vriendinnetjes, leuk gezin, ouders die van elkaar hielden, leuke studietijd, werk dat bij me past, goede band met mijn moeder die inmiddels 92 is, ben close met mijn zus. Ik ben zestig en heb weinig vervelende dingen meegemaakt.

Kinderen? Je moet ze echt willen. Als ik een ding moet noemen wat verdrietig is, dan is het dit. Het is er nooit van gekomen. Ik was lang alleen en toen ik Arthur leerde kennen was ik er te oud voor. Ik vind het een gemis, ik had heel graag kinderen

willen hebben, maar dat wil niet zeggen dat een leven zonder hen niet leuk is. Ik was vroeger al in de weer met poppen, ik had er vijftig. Ik speelde klasje met ze, organiseerde kerstvieringen. Ik vond dat heerlijk. Ik heb ze nog allemaal, ze staan in een kast op een van de slaapkamers. Ik heb er nog steeds een band mee, ik ken al hun namen en vind het nu al erg dat ze straks, als ik dood ben, in een container worden gegooid.

Wat is het moeilijkste aan de liefde? [Denkt na] Moeilijk. Ik ben nu twaalf jaar samen met Arthur en dat is echt een meerwaarde in mijn leven. Het klinkt misschien belegen, maar ik houd van de kleine dingen: dat het eten klaar staat als ik thuis kom, samen eten, een wandeling, op vakantie. Ik vind het belangrijk dat we het gezellig samen hebben en dat we elkaar de ruimte geven om de eigen dingen te blijven doen. Ik heb bewondering voor Arthurs veerkracht. Hij heeft vijf broers verloren, onder wie zijn tweelingbroer. Iedere keer krabbelt hij er weer bovenop, dat vind ik knap. Gelukkig is zijn familie heel hecht en hebben ze veel steun aan elkaar.

Welk nieuws heeft je recent boos of bang gemaakt? Ik vond het heel erg dat in Arnhem dat homostel onlangs is aangevallen. Twee onschuldige mensen die omdat ze van elkaar houden worden toegetakeld. Dat zo iets gebeurt in Nederland! Het raakt me extra omdat ik zeer gehecht ben aan mijn neef die samenwoont met een man. Zij hebben het niet altijd makkelijk gehad om geaccepteerd te worden. Stel dat hen dat zou overkomen.

Bid je wel eens? [Denkt lang na] Bidden doe ik niet, maar ik steek wel een kaars op als ik langs de kapel op het Onze Lieve Vrouweplein loop. O God, zorg dat alles goed blijft gaan, zeg ik dan in stilte. Ik heb het idee dat ik ergens in geloof, maar wat precies, weet ik niet. Ik ben katholiek opgevoed, misschien geloof ik dus toch in een soort godfiguur.

Vaders- of moederskindje? Vaderskindje. We deden veel

samen, ook toen hij al ouder was. Als kind ging ik met hem (en twee van mijn poppen op de achterbank) alleen op vakantie naar Frankrijk. We bezochten dan vrienden die hij als jongeman tijdens zijn werk op een Franse boerderij had leren kennen. Mijn moeder wilde niet mee, ze sprak geen Frans, ze ging wel mee op andere reizen. Mijn vader - hij is overleden op 82 jarige leeftijd - en ik lijken op elkaar: geduldig, gelijkmatig humeur en als je ons eenmaal kwaad hebt gemaakt, zullen we dat niet snel vergeten. Vergeven doen we wel. Ook uiterlijk lijk ik op hem: stevige lange mensen.

Limburg mie landj. Ja, ik houd van Limburg. Ik ging naar Nijmegen met het idee om niet meer terug te keren, maar kreeg uiteindelijk een baan in Maastricht. Het was thuiskomen. Ik zou hier niet meer weg willen. Ik houd van het dialect om me heen, het geeft een gevoel van saamhorigheid. Op de begrafenis van een oom, een tijd geleden, speelden ze *Wie sjoen os Limburg is*. Heel ontroerend. Dit zijn mijn mensen, ik ken de mentaliteit, weet hoe ik ermee om moet gaan.

Waar maak jij je echt boos over? Oneerlijkheid. [Grinnikt] O, dat klinkt ook al zo vroom, alsof ik een heilige ben. En ik erger me aan mensen die onecht zijn. Niets zo erg als op een receptie met iemand aan de praat raken die vervolgens wegloupt omdat hij een 'belangrijker' iemand ziet. Of mensen die neerkijken op vrouwen. Twintig jaar geleden, op mijn veertigste, werd ik universiteit hoofddocent. 'Voor een meisje heb je het heel goed gedaan', kreeg ik van iemand te horen. Het is heel goed dat er in dat opzicht een hoop is veranderd aan de UM.

Mijn lijfspreuk is ... blijf jezelf. Het lukt me meestal, al pas ik me uiteraard ook vaker aan. Stel je voor dat we dat niet zouden doen, dan zou onze wereld onleefbaar zijn.

“Van Driel kan beter een keer rechtstreeks met ons komen praten”

Vervolg van pagina 1

onderwijsruimte de SJP als organiserende partij ongenoemd blijft. “Als zo'n organisatie iets wil, of als het om politiek getinte bijeenkomsten gaat, komt het altijd bij de decaan op het bureau. Nu dachten de mensen die over de ruimtereservering gaan, dat het een gewone onderwijsactiviteit was.” Als de aanvraag inderdaad bij Schneider was beland had ze die meteen afgewezen, zegt ze; de oproep van de Jonge Democraten was daar niet voor nodig: “Ik vind dat je op 4 mei überhaupt geen politieke debatten moet organiseren. Op andere momenten kan dat wel. En dan nog zou ik als academische instelling altijd de andere kant erbij willen hebben.”

Dat de lezing van de Israëlische activist Barkan op 4 mei zou plaatsvinden was toeval, zegt Asiya Ahmed: “Barkan zou in Tilburg aan de universiteit spreken en wilde ook graag naar Maastricht komen. Dat was allemaal *last minute* werk, het kon uiteindelijk alleen op de vierde mei. Daar waren wij ons goed van bewust, daarom hebben we in de bekendmaking op Facebook aangekondigd dat om acht uur twee minuten stilte in acht zouden worden genomen voor de slachtoffers van de Holocaust en andere conflicten.”

Jonge Democraten-voorman Dennis van Driel doet daar schamper over: “Wat moet ik me daarbij voorstellen, na anderhalf uur anti-Israëlpropaganda?”

Zijn partij echter is net als de SJP tegen de nederzettingenpolitiek van de Israëlische regering, en tegen schending van mensenrechten. Waarom zo fel tegen de SJP geageerd? Van Driel: “Inhoudelijk zijn we het over die punten eens, maar wij zijn minder radicaal.” In de open brief worden SJP-leden “zeer radicale standpunten” toegeschreven “voor wat betreft het forceren van een oplossing van het Israëlisch-Palestijnse conflict”. Van Driel baseert dat op een SJP-bijeenkomst

waar een van zijn medebestuurders met bezoekers heeft gepraat. Die zouden Palestijns gebruik van geweld niet afwijzen. Ahmed van de SJP: “Ik weet niet met wie er gesproken is maar het zijn open bijeenkomsten, niet iedereen daar vertegenwoordigt de mening van de SJP. Van Driel kan beter een keer rechtstreeks met ons komen praten.”

Ook Ronnie Barkan heeft intussen gereageerd op de ban die hem nu op 4 mei treft: “*What's more appropriate for May 4th than commemorating the struggle against supremacy and ultra-nationalism with supporting the struggle against supremacy and ultra-nationalism?*”

Wammes Bos

De *Students for Justice in Palestine* zijn zelf ook nog eens nagegaan hoe hun bijeenkomst binnen de rechtenfaculteit is aangemeld. Decaan Schneider verwijt hen misleiding omdat in de aanvraag de SJP niet is genoemd. Dat laatste klopt, maar kort na de aanmelding stuurde SJP-voorzitter en masterstudent internationaal recht Selma Rekik op 25 april een uitnodiging naar 17 docenten van wie ze belangstelling voor het onderwerp verwachtte. Daarin wordt de organiserende SJP expliciet vermeld, en wordt tevens meer over de inhoud van de bijeenkomst verteld. Ook decaan Hildgard Schneider stond op de lijst, maar daar maakte Rekik een vergissing: een andere Schneider kreeg vervolgens de voor de decaan bedoelde mail. De decaan hoorde daarna pas op 2 mei over het evenement, waarna het verbod volgde. Overigens probeert de SJP de bijeenkomst elders doorgang te laten vinden.

WB

Ragweek haalt 13.700 euro op

De Ragweek, waarin studenten met allerlei activiteiten geld voor het goede doel ophalen, heeft dit jaar 13.700 euro opgeleverd. Dat is iets meer dan vorig jaar, toen brachten de studenten 13.014 euro bij elkaar. De opbrengst gaat naar twee Limburgse goede doelen. Stichting Buddyzorg Limburg, die steun biedt aan mensen met een ernstige ziekte en mensen met obesitas begeleidt om hun leefstijl te veranderen, en Stichting Wensambulance Limburg, die wensen van ernstig zieken vervult.

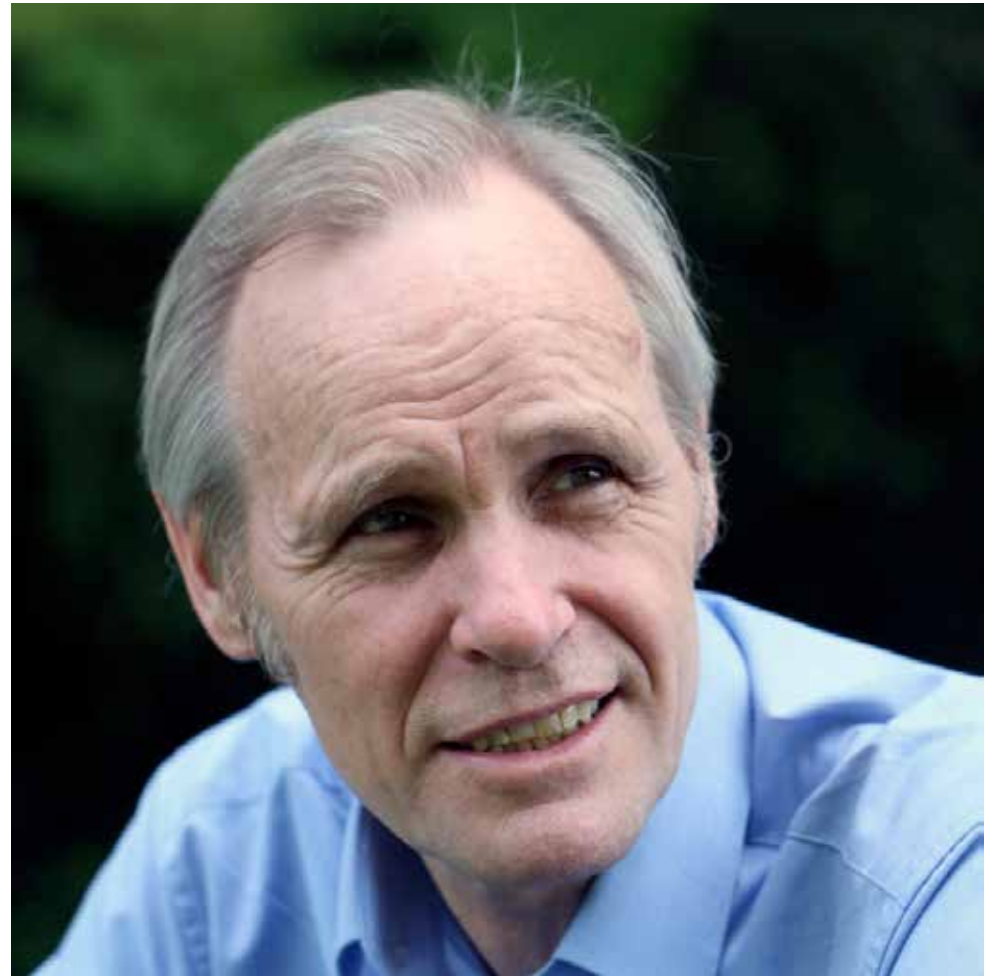
CF

UM/HS Zuyd team zevende op Bata

Het team van de Universiteit Maastricht en Zuyd Hogeschool is zevende geworden bij universiteitencompetitie van de Batavierenrace, die op vrijdag 29 april werd gehouden. Winnaar Amsterdam was ruim een uur sneller. De Batavierenrace is een jaarlijkse estafetteploeg van Nijmegen naar Enschede. Naast de universiteitscompetitie (één team van iedere instelling) is er een algemeen klassement waaraan zo'n 8500 lopers in 350 teams deelnamen.

CF

Dubois-lezing: de Bijbel vanuit antropologisch en biologisch oogpunt

Carel van Schaik Foto: Balans Uitgeverij

Niet het woord van God, maar een dagboek van hoe de mens omgaat met de beproevingen van het leven. Zo vat biologisch antropoloog Carel van Schaik de Bijbel op in *Het oerboek van de mens*, dat hij samen met historicus Kai Michel schreef. Het is ook het onderwerp van zijn lezing op maandag 15 mei in de Aula van de Minderbroedersberg, waarmee hij de Eugène Dubois wisselleerstoel aanvaart. Van Schaik gaat in op de oplossingen die de mens 12 duizend jaar geleden bedacht toen de landbouwrevolutie voor nieuwe ziekten en sociale ongelijkheid zorgde. Van Schaik is hoogleraar biologische antropologie aan de Universiteit van Zürich en directeur van het Anthropologisch Instituut en Museum van de Universiteit Zürich. Hij is expert op het gebied van orang-oetans, die hij jarenlang in Indonesië heeft geobserveerd. Na bioloog Frans de Waal en antropoloog Mark Stoneking is hij de derde Dubois-hoogleraar. De leerstoel, opgericht

door de Stichting Eugène Dubois, wordt ieder jaar door iemand bekleed die het interdisciplinair denken bevordert en een groot publiek kan aanspreken. De Nederlandse wetenschapper Eugène Dubois, geboren in Eijsden, vond eind 19e eeuw de ontbrekende schakel tussen aap en mens. Daarmee bewees hij de evolutietheorie van Darwin. Van Schaik brengt een week bij de Faculty of Arts and Social Sciences door waar hij masterclasses zal geven over de culturele evolutie van de mens. In het najaar geeft hij opnieuw een lezing en masterclasses, dan bij de Faculty of Health Medicine and Life Sciences, waarbij hij ingaat op de evolutie van intelligentie.

CF

“*Het Dagboek van de Mensheid: hoe de Hebreeuwse Bijbel ontstond*”, maandag 15 mei, 20.00 uur, Aula Minderbroedersberg, toegang gratis

Op dag 99 van zijn presidentschap sprak Trump in Atlanta voor het jaarlijkse congres van de *National Rifle Association*. Dat was net op tijd om bij te kunnen worden geschreven in zijn 100-dagen-lijstje van fantastische prestaties. “De acht jaar durende aanval op jullie grondwettelijke rechten uit het Tweede Amendement zijn verpletterend voorbij. Jullie hebben een ware vriend en voorvechter in het Witte Huis”. Wie denkt bij het lezen van dit bericht niet terug aan die smoorhete woensdag 26 augustus 1789? Koning Lodewijk XVI was na de bestorming van de Bastille door de knieën gegaan en de feodaliteit was afgeschaft. De *Assemblée Nationale* was medio augustus koortsachtig aan de slag gegaan om nieuwe wetgeving voor elkaar te krijgen. Eigenlijk moest er gewerkt worden aan een Grondwet, maar enkele afgevaardigden kregen het voor elkaar om eerst een *Verklaring van de Rechten van de Mens en de Burger* op te laten stellen.

Oog van de naald

Daarmee was men op die 26ste augustus al een weekje bezig en het werk moest af. Concept na concept was in die week besproken en daaruit waren al wat mooie artikelen voortgekomen waarin de meerderheid zich kon vinden: volkssoevereiniteit, vrijheid van godsdienst en meningsuiting, het legaliteitsbeginsel, bescherming tegen willekeurige vrijheidsberoving. Maar nu moest de verklaring worden afgerond, want zonder nieuwe grondwet kon geen enkele wet worden vastgesteld. Ondanks de hitte slaagde de vergadering erin om op die woensdag op de valreep nog drie artikelen aan de verklaring toe te voegen: algemene toegankelijkheid van publieke ambten, machtscheiding en het recht op eigendom. Het zweet gutte de afgevaardigden langs hun hals naar beneden. Het moest nu maar eens

afgelopen zijn. Maar dan is er altijd één die nog een goed idee heeft.

“Moeten we ook niet het recht om wapens te dragen opnemen?”

Het voorstel werd met goedkeurend gemompel ontvangen, maar voorzitter Stanislas, graaf van Clermont-Tonnerre, had het nu wel gehad. Als een goed voorzitter betaamt, wist hij de kwestie snel kort te sluiten: “Dat hoeft niet, want dat spreekt voor zich. Rechten die we al hebben, hoeven niet te worden toegevoegd.” Opgelucht kon men de vergadering verlaten om elders verkoeling te zoeken.

Die Verklaring uit 1789 heeft grote invloed gehad. Zij werd de preambule van alle volgende Franse grondwetten en stond ook model voor de Bataafse Staatsregeling van 1798, die vervolgens weer de grondwetten van 1814 en 1815

inspireerde. Maar wat er niet in stond kon ook moeilijk worden overgenomen, zodat dat ook niet gebeurde.

We zijn op die 26ste augustus 1789 werkelijk door het oog van de naald gekropen.

Fokke Fernhout, hoofddocent rechten

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

*Myth Busters***Myth:** The higher educated push the lower educated from the labour market

Photo: Joey Roberts

“Overeducation is often a temporary matter and always the result of a lack of experience or a lack of social skills”

The number of people with a higher professional or university education has increased enormously in the last decade. Whereas in the nineteen-fifties, a mere 5 per cent went to university or a school of higher education, now that is 50 per cent, says Wim Groot, professor of Health Economics and professor of Evidence Based Education. “In the past, talented youths from the lower classes were given very few chances. I once did research into pupils living in the province of Brabant – mostly from rural areas – who were in their last year of primary school in 1953. Thirty years later, in 1983, it appeared that for many of those children ULO (advanced Primary education) and MULO (advanced elementary education) - the precursors for VMBO (lower secondary professional education) and HAVO (higher general secondary education) – followed by teachers’ training college, were the highest attainable levels. A change took place in the nineteen-sixties and youths who were intelligent chose academic studies.” Even though the number of higher educated has grown explosively, Groot sees few graduates working under their ability levels, thus taking jobs from those with an intermediate

vocational education. “I did a lot of research into ‘overeducation’. You come across it especially in those who are recently graduated with hardly any experience. At Health Sciences, for example, you see that half of the recently graduated do not end up in an academic position, but this is straightened out after a while. It is often a temporary matter and always the result of a lack of experience, lack of social skills or other forms of human capital.” The phenomenon of displacement on the labour market has not increased with the growth in the number of higher educated, says Groot. “Although you do see an increase during recessions, but this trend disappears as soon as the

economy picks up again.”

At the moment, Groot is working on a research project on “mismatch on the labour market”. What appears to be the case: “Employers are more and more satisfied with their employees’ qualifications.” But how can this be compatible with the constant complaining by the employers that study programmes don’t sufficiently link up with the demand on the labour market? “There will always be complaints: if a student is given a lot of theory, you hear moans about the fact that he or she can’t hold a hammer. If there is a lot of emphasis on the practical side, then the theory is lacking. It is much more surprising that it almost always works out well. Many youths – from lower secondary professional education - have to choose a profession when they are sixteen, without fully knowing what it entails. Approximately 95 per cent end up doing well. We are inclined to look at occupational groups that don’t do well, such as the graduates from art studies, but that is a very small part of the total.”

Riki Janssen

 [Nederlandse versie op www.observantonline.nl](http://www.observantonline.nl)

Letter to the Dutchies

Every time I talk to my supervisor I feel a bit guilty. It was and still is a struggle to address him on a first-name basis. Back home in Saudi Arabia you are expected to address people formally unless you are very good friends. In fact, if someone is older than you, you would always find an appropriate term for them. Now keep in mind that my supervisor was appointed professor at the age of 34.

This informality of Dutch culture has fascinated me since day one. The people are usually very humble. You can talk to someone for hours thinking they are an ordinary person, only to find out later that they won the Spinoza prize, invented lab meat, or maybe discovered a gene or a cellular receptor.

Adding to my astonishment, I saw a video on YouTube of Queen Beatrix being kissed on the street by a random person from the crowd. Her only response was to smile and walk on. Nothing happened; no one was taken into custody. She was literally just walking among the crowds.

The princesses go to public schools on their bikes, just like any other Dutch child. It is almost unheard of. They are considered neither better nor worse than any other Dutch citizen. I was once discussing with one of my Dutch friends how the country reacted to a prince marrying a non-Dutch national. Her response: nothing. That was no problem – but having a father with a dubious past in Argentina, that was a major problem. The prince has the right to fall in love with whomever he wishes. Nothing more, nothing less. Now compare this to another first-world country that is nearby. You can really see the difference – and no, I am not talking about Sweden. This ‘humble’ mentality of Dutch people is interesting. Practically everyone enjoys showing off – apart from the Dutchies. They will always drive unremarkable cars, if not bikes. If you compliment a Dutch person on their clothes, they will respond with ‘Nah, I’ve had it for ages’ or ‘It was on sale’. Seriously, what’s wrong with saying, ‘Thank you. I appreciate it’?

In any case, it is great to be modest. So please, remain so ☺

Saeed Banaama, fourth-year medical student

Guaranteed a student room in Maastricht

New students who are unsure as to whether they will be able to find a room in Maastricht on time, may - as a one-off - use the so-called 'room guarantee arrangement'. The action is an initiative of the Executive Board. Two-hundred-and-fifty rooms have been reserved at the Guesthouse between 15 April and 15 June.

"The aim of the arrangement is to highlight the relatively strong position of the accommodation market in Maastricht for upcoming stu-

dents," says Maurice Evers, managing director of Student & Staff Housing. "Compared to the universities in the Randstad and many foreign universities, Maastricht does not suffer from scarcity on the accommodation market." So there is not a problem where student housing is concerned, but the UM still wants to provide a guarantee service; that sounds contradictory. Evers: "This arrangement is an extra. For students who are still quite uncertain, such as non-European students who have little time to

orientate themselves during the summer. But the most important message is: if you start looking on time, you will most certainly find a suitable room."

The offer runs until 15 June. Only students who pay their tuition fees using Studielink (this offers the security that the student is really coming) are eligible. The offer gives a choice between two rooms: a cheaper and a more expensive one. The offer stands for five days, starting when the student makes an application. Moreover, students

using the arrangement will not pay more tuition fees, they merely sort out the payment sooner. Evers expects 250 rooms to be sufficient. "We are working on the basis that Dutch, German and Belgian students will not make use of the offer." The rooms in the Guesthouse may be rented for a maximum of twelve months.

Wendy Degens

UM scientists will now have to approach their contacts or find other ways to read OUP's latest publications

Continuation of page 1

to Ingrid Wijk, director of the Maastricht university library, who arranges the subscriptions for scientific journals, the mostly medical publications of OUP are "well read. The number of downloads exceeds a hundred thousand every year."

UM scientists will now have to approach their

contacts or find other ways to read OUP's latest publications. Through social media, digital platforms, their network, or for example Unpaywall, an extension in Internet browsers Chrome and Firefox that automatically searches for open access versions of articles that are behind paywalls. Wijk: "But the same applies to all these solutions: they are not ideal and they cost a lot of time and energy."

VSNU would like to continue negotiations. "Other publishers are prepared to take steps", said a spokesperson. "We understand that you are not going to jump straight into open access, but steps will have to be taken."

It came very close to there not being a deal between VSNU and Elsevier last year. Many universities had even taken precautionary measures in the event of a bad outcome. Eventually

Elsevier agreed to make substantial steps in the direction of open access.

Wendy Degens/HOP

In the Online Library, a web page has been set up in English with an overview of the options for continued access to the latest OUP articles

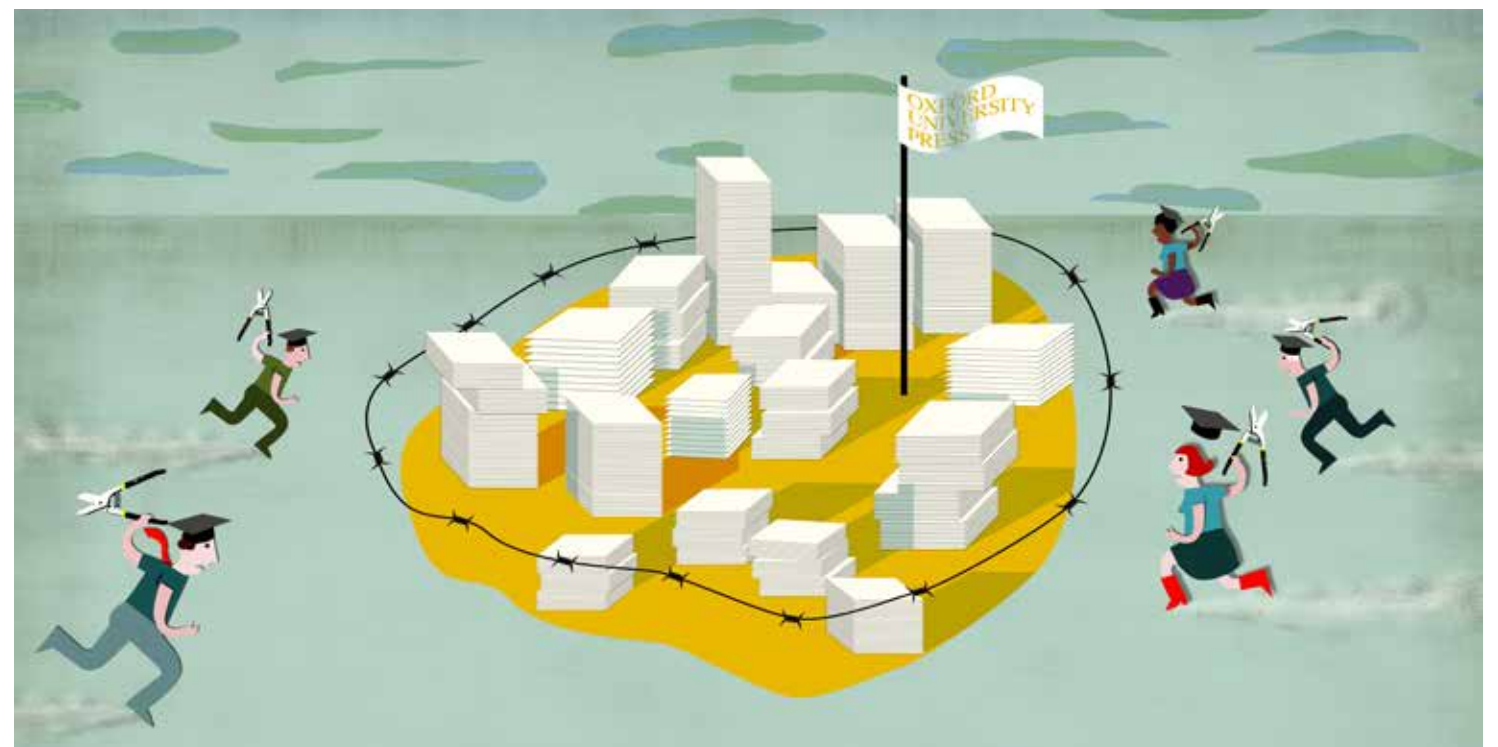

Illustration: Simone Golob

Using your linguistic talents with the neighbours

Sprechen Sie Deutsch? Parlez-vous Français? Spreekt u Nederlands? The organisers of **Day of the Neighbour's Language (9 May)** hope that Dutch, Germans and Belgians will answer with a wholehearted 'yes' to this. They feel that knowledge of each other's language will improve business and co-operation in the Euregion. *Observant* went along to the place where neighbouring countries meet (and where they also know something about business): the School of Business and Economics.

A short tour proves that things are not great where language knowledge is concerned. More in particular, knowledge of neighbouring languages. Everyone is fluent in English and the odd

Illustration: Simone Golob Photo: Wikipedia

person speaks some Italian, Spanish or Greek. But most Dutch people don't get any further than "holiday French" or "I do understand it, as long as I don't need to answer in German," while the average German student speaks a dozen or so Dutch words.

"I think it is more important to learn languages that are spoken in a lot of countries, like Spanish and English," says German Alex Jessen. "Certainly in Europe, where you can have many neighbouring countries." "That is a challenge," admits Rosanna Siller, who is also German. "Then I would have to be able to speak Polish, Danish and many more (nine languages to be exact, although some are variations of German, ed.). I do speak French, by the way. If you want to get to know a culture well, you must also speak the language." Dutch Lisa in 't Zand feels that it is important to understand your neighbours. "You at least have to be able to make something of it, but it doesn't all need to be fluent." She herself speaks reasonable German and a little French. "Whether Germans and French-speaking Belgians should learn more Dutch? I think that if they are in regular contact with Dutch people, they should make more of an effort."

CF

Guess who's coming to dinner

"Randwyck? That is the dark side"

Christian Hoebe

49

professor of Infectious Disease Control

** married, two daughters (15 and 17) * lives in Klimmen*

Maaïke van Griethuysen

21

third-year student of International Business

** member of Nynève*

Denise Brouwer

22

*first-year student of Nursing * Nynève secretary*

Aylin Aksu

22

fourth-year student at UCM

** member of Nynève*

Sophie Hammermann

21

first-year student of International Business

** member of Nynève*

Annelot Pannekoek

21

second-year student of Law

** president of Nynève*

Annelot Pannekoek makes her way up the stairs with difficulty. Someone stood on her toe yesterday; it was completely blue this morning. "Maybe even broken, but it appears that they can't do anything about that, so it would be useless to go to the doctor. I taped it myself." She is the host today, but the last one to arrive – she had to work first. Fortunately, her fellow sorority members have already prepared lots of stuff. The Nynève girls go about as if it is their own house. "This is the Nynève living room, I never eat alone."

An added advantage is that they never need a key. Pannekoek lives above a pub; the only barrier to overcome is the barman. Christian Hoebe, professor of Infectious Disease Control and this evening's guest, notices that he is very observing. This gatekeeper is used to female students going upstairs, but when there is suddenly a man at the door, he asks what he is doing here.

Now that everyone has arrived, the wine glasses have been filled, and the spring rolls with peanut dressing have been put on the table (Hoebe: "Wow, that looks wonderful. Did you make them yourself? I love Asian food."), Hoebe presents his gift. "It may be a strange thing to give, but I also work for the Local Health Authority ..." Pannekoek, who surmised what it was, burst out laughing. And indeed, Hoebe fishes a bunch of condoms out of his bag; after all, he is head of the STD outpatients' clinic. But that is not all; the girls also receive a small packet of cornflakes and boiled eggs. "I thought: if I'm getting an evening meal from you, the least I could do was provide you with breakfast." The gifts are received with great enthusiasm.

During the course of the evening, the conversation returns to the subject of the STD clinic a number of times, but first let's talk about travel, especially Asian travel – because of the spring rolls. "I didn't dare to eat them in Thailand," says Denise Brouwer. "I thought that the skin around them might be made from something scary."

Maaïke van Griethuysen travelled around Vietnam in January. "I had some time left after I completed the exchange programme. I started off in Ho Chi Minh City and travelled north."

Hoebe was stuck there for a couple of days once. "When the volcano in Iceland brought all flights to a standstill. I was helping a university with their curriculum of infectious disease control."

Aylin Aksu has just had her first Chinese lesson; she is going to Beijing for work experience this summer. "Do you need to be fluent?" Hoebe asks. That is impossible, says Aksu. "I have lessons from now until the summer. Fortunately, one of the group members speaks it very well."

Aksu has a question for Hoebe. "I heard that the walk-in surgery hours for the STD clinic have been abolished, why? You now have to make an appointment." The budget is limited, says Hoebe. "We see more and more STDs, but we are only allowed to carry out 8,500 tests a year. So we ask a few questions first, to see if someone fits into a high-risk group. Others will have to go to their GP." To the amazement of the girls, students are not the greatest high-risk group. "In fact, of all youngsters under the age of 25, students have the safest sex." The greatest high-risk group appears to be lower educated youths. Nevertheless, students with high-risk

sexual behaviour who are under 25, can also visit the clinic free of charge.

During the main course – lasagne in a sweet pepper – the conversation turns to milk, because Aksu is going to do a project for Campina Friesland this summer. "It is being said that the Dutch are so tall because they drink so much milk," Hoebe remarks. But Sophie Hammermann doesn't believe that. "I am from Liechtenstein, and we say that we have milk flowing through our bloodstream because we drink so much of it. But still we are short." She does have another theory though. "You don't have any mountains, so no protection from the wind.

You have to have strong legs to stand up against it. There is also so much water here, if there is a flood and you are short, you can't hold your head above water." Hoebe bursts out laughing. "You are a funny bunch." Hammermann pulls a tragic face. "Sometimes, that is not funny as I cycle home with a bellyache because I've laughed so much."

Hoebe admires Pannekoek's spacious room. He also studied in Maastricht. "I started off in the Boschstraat, but when my girlfriend and I split up, I had to find something else." He moved a few times after that. "Just like everyone else," says Brouwer. "You think you are living in a good place, but then you get to know the city better

and you go looking for an even better spot." They are happy, at any rate, that the house is so central. And not in Randwyck. "We refer to that as the dark side," Pannekoek laughs.

Apple pie and ice cream is brought to the table. Aksu brings the conversation around to women at the top. She is in the faculty council for Humanities and Sciences and there it is regularly a topic of discussion. "Why do you think there are so few female professors," Hoebe asks. Hammermann rants on about how men and women are approached differently. "If a woman says 'this is how it will be done', you are suddenly bossy. I really detest that word. As a woman, you always have to be better prepared, know the most, do everything better." Hoebe asks the girls about their ambitions. They are high. Hammermann: "Of course, we are members of Nynève." Aksu: "We have created a culture around ourselves to really encourage each other. Almost everyone does something outside their studies, a committee, board, council." Hoebe: "Really great."

Cleo Freriks

HOSPITALITY

★★★★★

FOOD

★★★★★

"In particular the spring rolls were spot on, very special"

CLEANLINESS

★★★★★

"They had tidied up very well"

Scores (up to 5 stars) given by prof. Hoebe

Nederlandse versie op www.observantonline.nl

Professor Hoebe dines with Saurus sorority Nynève, from left to right: Maaïke van Griethuysen, Aylin Aksu, Christian Hoebe, Sophie Hammermann, Denise Brouwer, Annelot Pannekoek Photo: Loraine Bodewes

EuroMUN 2017

Global Challenges: Nuclear Warfare and Extension Cords

It is Friday morning 28 April in Maastricht, and the infamous MECC is buzzing with life. 512 student delegates, sitting in 13 regional, UN, and European simulation bodies are in session at the convention centre for EuroMUN, the annual Model United Nations. This year's theme: Global Challenges – Pursuing Integration. This year's crises: finding the lunch delivery and extra extension cords.

“EuroMUN serves not only as a platform for political and social engagement, but also proves that the challenges we face are more easily overcome when working with others,” says Secretary General Nicole Pop, after reassuring a staff member that lunch had indeed arrived. This idea of collaborative efficiency was therefore explicitly integrated into the theme of the tenth edition of the conference, defining ‘integration’ as social integration; a requirement for effective problem solving. The theme also had a personal touch for Pop and her team; “Sure, we decided on it last June, in the wake of the Brexit referendum, but we also all just have such diverse [cultural and ethnic] backgrounds, that we were required to integrate as a team.”

Pop feels the sheer variety of topics discussed in the committees goes hand-in-hand with the concept of ‘integration’. They range from innovative measures towards cutting CO2 levels to how to support Yemen in its ‘responsibility to protect’, a commitment by all UN member states to prevent genocide, war crimes, ethnic cleansing and crimes against humanity in a conflict.

One particular body stands out though, and not in a positive way. In the face of a fertility crisis decades in the future, the group managed to divide Europe, see Ireland invaded and disrupt trade in Europe. Like all EuroMUN committees, the Joint Cabinet Crisis Committee (short: Crisis) operates in a fictional sphere, but the tension between the delegates of the United Kingdom and Ireland is very real as they step out of their respective conference rooms and have private meetings. Meanwhile, an officer from the back office runs up to the press team. “Okay, new press release; the Italian Minister of Health has just been beheaded.”

The student delegates come to a vote Photos: archive EuroMUN

Delegates agree that Crisis does not deliver the most accurate reflection of the overarching goal of the conference. “Actually, Crisis is the worst place to test out a theory without being disappointed,” says the representative for Germany, Baran Pourtahmaseb-Sasi, himself a student at Schiller International University. “The message

that EuroMUN delivers is great, but imagination will always get the better of people in this committee.” Max Jochem, who represents Denmark in the same body, agrees with a grin; “Yes, Crisis is *different*.” Both, however, agree that they could practise their interpersonal skills, thus not entirely defeating the aim of the conference.

By the last day of EuroMUN 2017, nuclear war is waged in Crisis. The press team's last statement? “That's it Lads, everyone has been nuked. The world is destroyed. Its over. Thank you for your time.” [sic]

Amira Fretz

Work by day, party at night

How to solve global issues?

Twee jaar systeembio in Maastricht

Over de holistische blik, een crash

Een mens met al zijn ingewikkelde biologische processen nabootsen in een computermodel. Zie hier het streven van de systeembio, en dus ook van het Maastricht Centre for Systems Biology (Macsbio). Het instituut bestaat precies twee jaar. Wat gebeurt daar eigenlijk?

Tekst: Maurice Timmermans, Illustratie: Simone Golob

De promovendi-kamer, de postdoc-kamer, het secretariaat, de flex-kantoorjes en het keukentje. Op de eerste verdieping van het pand aan de UNS 60 leidt prof. Ilja Arts haar bezoek langs de verschillende vertrekken. Zoveel is duidelijk: Macsbio is geen papieren constructie maar een instituut waar medewerkers elkaar tegen het lijf lopen.

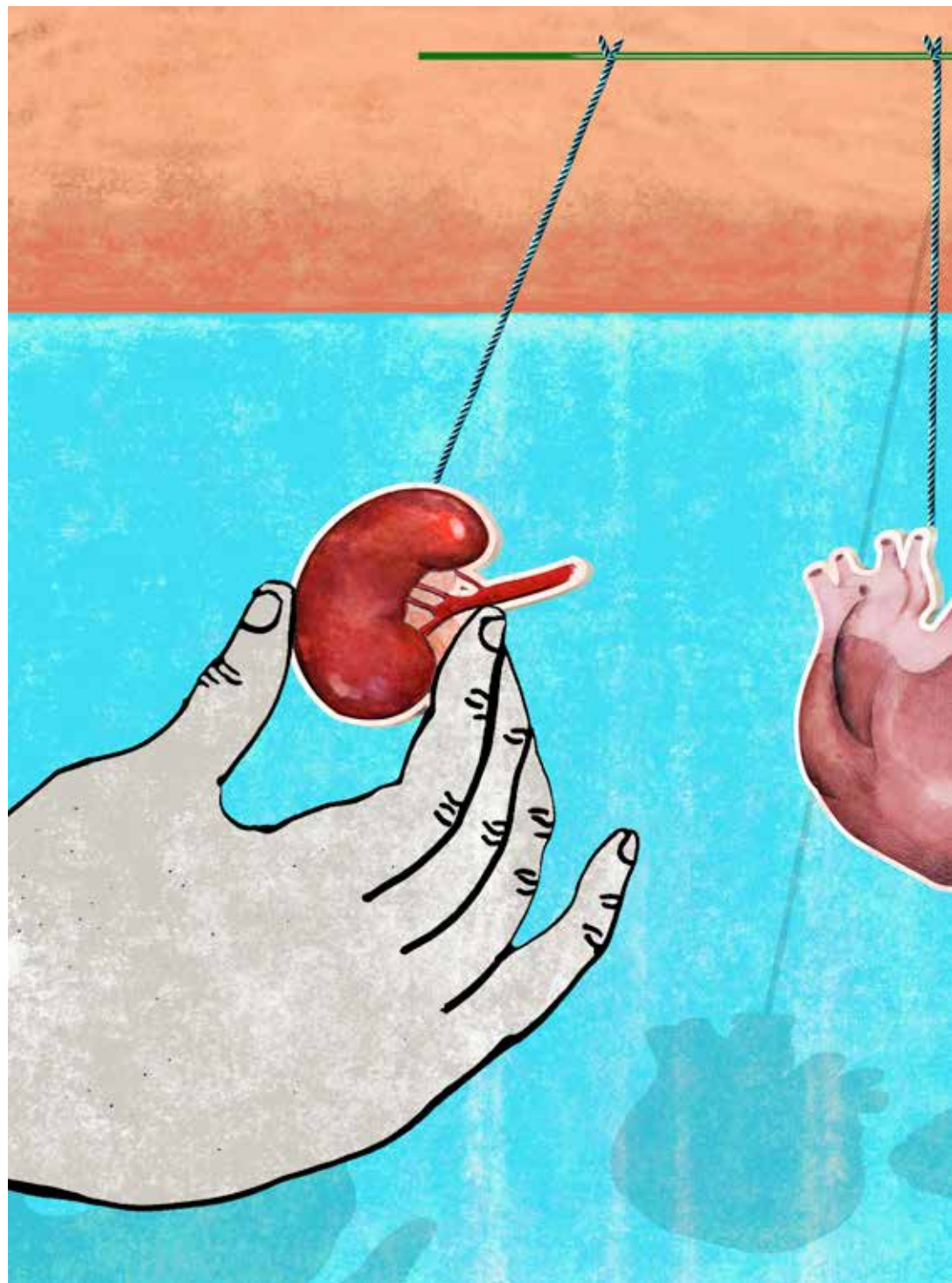
“Anders zou het nooit van de grond zijn gekomen”, verzekert Arts, bijzonder hoogleraar moleculaire epidemiologie van chronische ziekten. “De biologen, wiskundigen, natuurkundigen, neurologen, genetici, die hier werken, hebben er een jaar over gedaan om elkaars taal te begrijpen. In het begin had de bioloog geen idee waar de wiskundige het in zijn presentatie over had en vice versa. Juist door te discussiëren, vragen te stellen ontstond gaandeweg begrip.”

Het begon in 2014 met een interfacultaire call

voor onderzoek op het vlak van systeembio. Van de twaalf inzendingen kwamen de voorstellen geleid door Ilja Arts en Elia Formisano, hoogleraar cognitieve neurowetenschap, als beste uit de bus (volgens externe reviewers) en die vormen nu de twee onderzoekslijnen van het instituut. Arts is meteen gevraagd om wetenschappelijk directeur te worden. In 2015 volgde de officiële oprichting met een smak geld van de provincie: drie miljoen.

Virtuele mens

Wat is systeembio? Veelzeggend is deze *running gag*: “Vraag vijf sterrenkundigen naar de definitie van een zwart gat en je krijgt vijf verschillende antwoorden, vraag vijf biomedici naar systeembio en je krijgt tien antwoorden. Of meer: Wat ook weer niet ongewoon is voor een ontluikend vakgebied. Wel kijken

systeembio met een holistische blik naar de mens en bestuderen ze biologische processen als deel van het geheel. Iets wat nu pas mogelijk is met behulp van snelle computers en met de variëteit aan beschikbare data, afkomstig van de genetica, imaging, vragenlijsten, patiëntadministraties.

Al die uiteenlopende gegevens belanden in computermodellen waarmee de biologische processen kunnen worden nagebootst. Hierbij gaan de empirie en de wiskunde hand in hand. Vergelijk het met een Formule 1 auto, zegt Formisano. “Je ontwikkelt een model, kijkt hoe die rijdt, past intussen onder de motorkap van alles

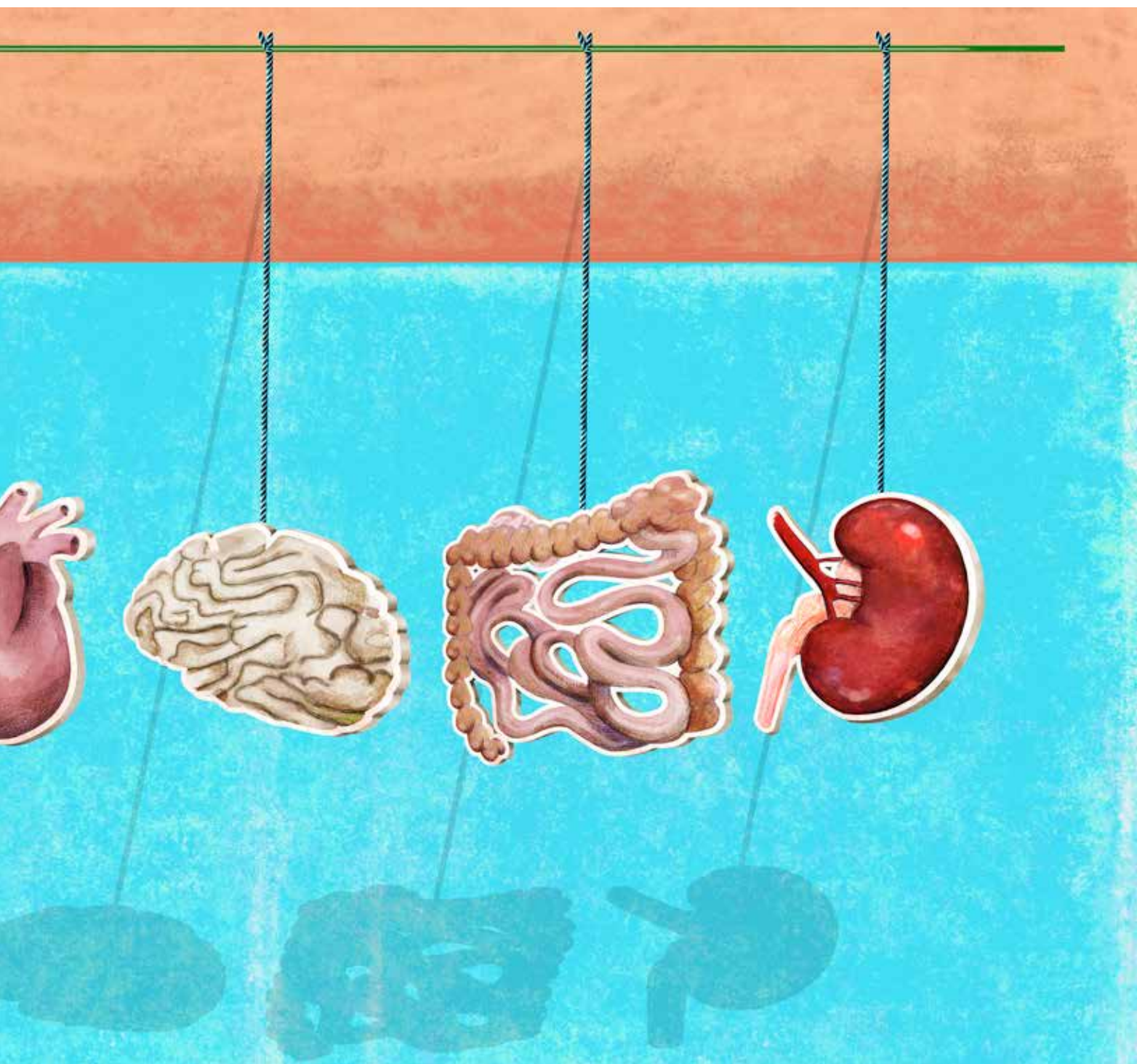

Diabetes in een wiskundig model

Twee jaar geleden maakte ze de overstek vanuit Ierland, uit Cork, een stadje net zo groot als Maastricht. De aio-plaats van Macsbio, over wiskundige modellen van type 2 diabetes, sprak **Shauna O'Donovan** (26) zeer aan. Ze is een wiskundige die graag met biologische problemen stoeit en ze heeft iets met diabetes. *It runs in the family*. Vijftien familieleden van moederskant lijden eraan. Hoe dat komt is onduidelijk. Wat is het probleem bij diabetespatiënten? Bij gezonde mensen stijgt na het eten het glucosegehalte in het lichaam, waarna insuline vrijkomt om het peil te verlagen. Diabetespatiënten zijn echter minder gevoelig of resistent voor insuline waardoor hun suikergehalte in het bloed hoog blijft. Dit zogenoemde glucose-metabolisme beschrijft O'Donovan in een

wiskundig model. Dat doet ze met data van de zogeheten Yoyo-studie, een paar jaar geleden uitgevoerd door de vakgroep humane biologie. Proefpersonen volgden een *crash* dieet (vijf weken lang 500 calorieën per dag), waarna onderzoekers nauwkeurig en op vele tijdstippen bestudeerden wat er op weefselniveau gebeurde. Het model van O'Donovan is niet het eerste dat glucose-metabolisme beschrijft, maar misschien wel het meest accurate, vanwege de beschikbaarheid van de gedetailleerde Yoyo-data. Het werpt in ieder geval meer licht op de rol van vetten in het glucose-metabolisme. “Het is maar een klein deel van het grotere geheel van diabetes en gaat uiteindelijk op in uitgebreidere modellen.”

sh dieet en Formule 1

aan, en herziet het model. En dat keer op keer.” Het streven, zegt Arts, is een virtuele mens, een simulatiemodel waarbij een draai aan één knop de gevolgen voor de rest van het lichaam toont. Zo kun je onder meer consequenties van medische ingrepen voorspellen. Maar zover is het nog lang niet.

fMRI

Eén van de twee onderzoekslijnen van Macsbio draait om chronische ziekten als obesitas, diabetes type 2, en hart- en vaatziekten. “We willen deze ziekten beter begrijpen en nieuwe, persoonlijkere benaderingen ontwerpen”, zegt Arts. “Waarom krijgen sommige patiënten last

van insulineresistentie in de lever, anderen in de spieren, en mankeert weer anderen helemaal niets? We zijn nu het bestaande basismodel, waarbij verschillende onderdelen van het lichaam betrokken zijn, aan het uitbreiden. We voegen moleculaire data over de spieren toe en op termijn subjectieve gegevens over het

welbevinden van diabetespatiënten. Dat laatste is volstrekt nieuw.”

De andere onderzoekslijn zit op het terrein van de neurowetenschappen. Om precies te zijn, zegt Formisano, draait het om leerprocessen. “Wat gebeurt er in het brein als mensen vaardigheden leren? Waarom leert de een beter of sneller dan de ander? Welke processen zitten daarachter? We onderzoeken dat op verschillende niveaus: we bestuderen gedrag, we kijken via fMRI in het brein en we bestuderen wat er in de cel en de genen gebeurt. Al die data stoppen we in een wiskundig model en hopen zo dat we daarmee voorspellingen kunnen doen. In de trant van: als er iets mankeert aan dit specifieke gen, dan remt dat het leervermogen.”

Budget

Het instituut kent zo'n dertig medewerkers (met elf nationaliteiten); iets meer dan de helft staat op de payroll van Macsbio, de rest is elders in dienst. Arts: “Zo stelt een hoogleraar uit Eindhoven zijn expertise beschikbaar en mag in ruil daarvoor data uit Maastricht gebruiken.” Van het personeel is zo goed als iedereen promovendus dan wel postdoc. Het instituut wil vanwege de levensvatbaarheid groeien naar 75 medewerkers.

Macsbio valt onder drie faculteiten (psychologie en neurowetenschap, FHML, en humanities & sciences), die allemaal hun eigen regels en voorkeuren kennen. Formisano: “Dat is niet altijd even makkelijk en efficiënt. Bij alles wat we doen, moeten drie faculteiten instemmen. Vooralsnog stellen ze personeel beschikbaar maar vanaf 2019 gaan ze een financiële bijdrage leveren. De subsidie van de Provincie loopt dan ten einde.”

Het instituut verzorgt ook de master systeembio, alleen loopt het nog niet storm. Vorig jaar schreven zich studenten in. Het Science Programme, biomedische wetenschappen, en data science and knowledge engineering zijn voor de hand liggende vooropleidingen, zegt Arts, maar het schort de systeembio nog aan bekendheid. “Dat kan niet lang meer duren, want het vakgebied wordt gezien als de toekomst van de levenswetenschappen.”

De medewerkers zijn inmiddels betrokken bij 130 publicaties en is onlangs een half miljoen euro binnengehaald voor twee promotieonderzoeken; het betreft een publiek-private samenwerking waarin NWO, TKI en het Wageningse Top Institute Food and Nutrition een rol spelen. Bovendien zit Macsbio nu in de laatste ronde van de zogeheten Complexity-subsidie van NWO, waar eveneens een half miljoen mee gemoeid is. “We kregen bij de laatste beoordeling zo ongeveer de hoogste scores”, zegt Arts. “Of we in de prijzen vallen, horen we één dezer dagen.”

Wie meer wil weten over systeembio: op 9 juni organiseert Macsbio een Science Day. Zie www.maastrichtuniversity.nl/events

Leren kost energie

Welke moleculaire processen in de cel zijn belangrijk voor leren? Dat is de leidende vraag in het onderzoek van moleculair geneticus en postdoc **Mike Gerards** (35). Cruciaal zijn in ieder geval goed functionerende mitochondriën, de energiecentrales van de cel. Het brein verbruikt immers ruim 20 procent van al onze energie.

Net zo essentieel, zegt Gerards, zijn de eiwitten die de ‘wielen’ vormen van de mitochondriën. Het gaat namelijk om mobiele centrales die steeds naar de plek ‘rijden’ waar de energie nodig is. Daar zijn veel eiwitten bij betrokken, en die zijn niet allemaal bekend. Via computeranalyses probeert de postdoc onbekende eiwitten op te sporen. “Hoe completer het plaatje, des te beter we begrijpen wat er in de cel gebeurt.”

Bovendien onderzoekt hij wat de gevolgen zijn voor het leren als de

energievoorziening hapert. “Als de mobiliteit van de centrale verstoord raakt, dan komt de energie niet op de juiste plaats. Wat betekent dat voor het functioneren van het brein, voor het leerproces? Verklaart het mede de variatie in leervermogen in de populatie? Speelt het patiënten parten met ernstige aandoeningen als het Leigh syndroom, een stofwisselingsziekte in de hersenen bij kinderen?”

Terwijl Gerards zich richt op cellen, kijken collega-onderzoekers naar het hele brein, naar de hersenactiviteit in specifieke gebieden en naar de communicatie daartussen. Dat gebeurt door proefpersonen in de scanner leertaken te geven. “We doen steeds onderzoek op verschillende niveaus. Uiteindelijk proberen we antwoord te geven op de vraag: hoe belangrijk is de energiehuishouding voor het leerproces?”

Kom genieten
op ons grote terras
aan de Maas.

Tijd voor sushi!

Ken je ze al?

Ze zijn een echte hit, de **dragon rolls** van Tokyoto.
Je hebt de keuze uit een ruim assortiment.

tokyoto
sushi & grill

Tokyoto Maastricht
Kesselskade 62
6211 EN Maastricht
Tel: 043 3900811
Info@tokyoto.nl

Tokyoto Zaandam
Dam 9
1506 BC Zaandam
Tel: 075-6154412
zaandam@tokyoto.nl

www.tokyoto.nl

KUN JIJ OOK ZO MOEILIK KIEZEN?

Kom dan naar Azië Tapas
(Vrijthof nr 11). Dagelijks vanaf
16 uur kun je bij ons kiezen
uit bijna 100 tapas gerechten
uit onder andere Indonesië,
Thailand, China, Japan,
Vietnam, Sri Lanka en India.

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Hooglerarenbeleid (1)

Heerlijk, al die begeleidingscommissies voor hoogleraren. Een hoogleraar moet in staat zijn zijn eigen broek/rok op te houden. Als hij/zij dat niet kan, moet hij/zij geen hoogleraar worden.

Functies als universitair (hoofd) docent bieden mogelijkheden zich voor te bereiden op de verschillende aspecten van het hoogleraarschap. Heeft men in een dergelijke functie bewezen professorabel te zijn dan kan met vervolgens hoogleraar worden. Als deze functies dus correct gebruikt worden kan het circus van (meestal inhoudsloze) begeleidingscommissie achterwege blijven.

Guillaume van Eys, em. hoofddocent FHML

Hooglerarenbeleid (2)

Het moet onomstotelijk vaststaan dat een hoogleraar hoort tot de wetenschappelijke top van zijn/haar vakgebied. Een goede benoemingsprocedure met advisering door zusterfaculteiten over de professorabiliteit is een belangrijk aspect

van deze kwaliteitstoets.

Het instellen van begeleidingscommissies voor de subtop, quasi hoogleraren bevestigt dat het nieuwe beleid niet meer beoogt uitsluitend de topwetenschappers aan de UM te verbinden. Niet alleen zijn begeleidingscommissies voor de mindere goden stigmatiserend, erg kostbaar, maar waarschijnlijk gaan ze ook niet werken. Zie de vele niet functionerende commissies bij de bijzondere hoogleraren; daar is het bestaan van een commissie immers een wettelijk vereiste. Onbegrijpelijk is het voorstel voor een praktijk-hoogleraar. De UM solliciteert hiermee naar omzetting naar een HBO statuut; in het HBO is onderzoek vooral een afwezig domein. In het WO is onderzoek en onderwijs op het hoogste niveau gewenst. Het is niet bestaansbaar dat in een universiteit een hoogleraar geen onderzoekstaak op het hoogste niveau kent.

En over het ius promovendi: het college gaat er kennelijk van uit, dat het bevoegd is om te beslissen wie wel en wie niet dit recht heeft. Dat is niet juist. Wettelijk hebben alle hoogleraren het ius promovendi. Wanneer je niet wilt dat een medewerker dit recht verkrijgt moet hij/zij niet benoemd worden.

Dit beleid leidt verder tot inflatoire betekenis van het hoogleraarschap aan de UM. De rode toga zal aan waarde inboeten, hier, maar ook aan zusterinstellingen. Suggestie om de functie van 'lector' weer te introduceren voor de personen die graag hoogleraar worden, maar niet echt voldoen aan de eisen. Of geef hen een andere kleur toga of in plaats van de baret een bolhoedje. Dan is het voor eenieder duidelijk wie echte hoogleraren zijn en wie daar eigenlijk nog niet aan toe zijn.

Jos Gerards, voormalig secretaris CvB

In memoriam Jos Stegen

Een schokgolf ging door het gebouw toen dinsdag 18 april het bericht kwam dat Jos Stegen (59 jaar) onverwacht thuis is overleden ten gevolge van een noodlottige val. Jos was al vanaf 1 november 1982 werkzaam bij de toenmalige Rijksuniversiteit Limburg, eerst als analist bij de vakgroep Biochemie en vanaf 1 juni 1989 als hoofdanalist bij de vakgroep Humane Biologie.

Met zijn analytische kennis en technische vaardigheden speelde Jos een sleutelrol in de ontwikkeling van het onderzoek binnen de vakgroep Humane Biologie. Jos verzorgde de analytische support als ook de logistieke plan-

ning van vele onderzoeksprojecten. Hij stond voor iedereen klaar en werkte als het nodig was dag en nacht om analyses op tijd af te ronden. Zijn expertise in biochemische analysemethoden en zijn open en directe manier van communiceren werden door iedereen gewaardeerd ('hebben we niet, kunnen we niet, doen we niet!'). Werken met collega's en studenten was zijn lust en zijn leven. Jos hielp vele AIO's in de avonden en in de weekenden en staat dan ook terecht vermeld in het dankwoord van de vele proefschriften.

Op zijn eigen authentieke wijze wist Jos met iedereen een goede band op te bouwen en kon

als geen ander mensen met elkaar verbinden. Zo is Jos hét sociale gezicht van Humane Biologie geworden. Jos organiseerde weekenden weg, jaarlijkse excursies naar de kerstmarkt in Luik en Aken, chinees eten binnen de vakgroep, het ambtenarencarnaval in de Perroen, en natuurlijk de vrijdagmiddagborrel waar iedereen welkom was. Bij Jos draaide het om werken in een gemoedelijke en gezellige sfeer. Een tevreden glimlach op zijn gezicht wanneer iedereen kwam borrelen na een week hard werken. De geur van bitterballen was door het gehele gebouw te ruiken.

Jos werd dan ook terecht beschouwd als de

pater familias van de vakgroep en met het wegvallen van Jos is de vakgroep Humane Biologie diep in haar hart geraakt. Een van de naaste collega's verwoordde het passend door te zeggen dat we vanaf nu waarschijnlijk zullen spreken over de vakgroep in de 'de tijd van Jos' en 'de tijd na Jos'. We zullen Jos onbeschrijflijk veel gaan missen.

Wij wensen de familie van Jos, zijn vele vrienden en collega's veel sterkte toe bij het verwerken van dit enorme verlies.

Collega's vakgroepgemeenschap Humane Biologie en Bewegingswetenschappen

MAASTRICHT SUMMERSCHOOL 2017/7 TOT 18 AUGUSTUS

*Opmerkingen
van eerdere
cursisten:*

*'veel meer
zelfvertrouwen'
'leuke en veilige sfeer,
veel geleerd'
'weet nu wat ik wil:
schrijven'*

JOURNALISTIEK EN EFFECTIEF SCHRIJVEN

Ben je op zoek naar een vlotte pen en goede interviewvaardigheden? Of droom je zelfs van een journalistieke carrière? De Maastricht Summerschool 'Journalistiek en effectief schrijven' is een mooie inleiding.

Studenten kunnen er 4 ECTS mee verdienen.

In acht sessies, verspreid over twee weken (maandag t/m donderdag), worden de onderwerpen pers- en nieuwsbericht, interview, reportage, column, wetenschapsjournalistiek en schrijven voor een website uitgebreid behandeld. Deelnemers gaan iedere dag zelf aan de slag met het schrijven van artikelen en krijgen in kleine groepen feedback van professionele journalisten.

De cursus is voor iedereen toegankelijk (van binnen én buiten de universiteit, jong en oud). Iedereen start op zijn eigen niveau. Doel is om iedere cursist een paar flinke stappen vooruit te laten zetten op schrijf- en interviewgebied. Dat lukt omdat iedere cursist veel individuele begeleiding krijgt.

Cursustijden:

7 tot 18 augustus 2017, acht sessies verspreid over twee weken, van maandag tot en met donderdag, 9.30-13.00 uur

Plaats:

Redactie Observant
Sint Servaasklooster 32
kamer 2.036

Cursuskosten:

€800
ECTS credits:
4.0

Informatie:

Riki Janssen:
riki.janssen@maastrichtuniversity.nl
of 043-3885384

Inschrijven:

www.maastrichtuniversity.nl/
about-um/units/maastricht-summer-
school

Start running

Langs een blazende zwaan en vloekende bontkraagjongeren

Foto: Joey Roberts Illustratie: Janneke Swinkels

Een jaar geleden opende het nieuwe universitaire sportcentrum van UM Sport zijn deuren. Observant trekt wekelijks de sportschoenen aan en neemt tot aan de zomer deel aan een van de lessen. Vandaag: start running.

De beginneling: Ergens begin april rennen we op een sukkeldrafje om het sportcentrum richting een groenstrook met vijver. Nog geen driehonderd meter verder stoppen we. "Is iedereen er nog", vraagt trainer Thom Giesberts. Ja, we hebben ons ingeschreven bij Start Running, en ja, we hebben vooralsnog pap in de benen, maar wie nu al achterop raakt, kan beter omkeren en douchen. In het parkje vormen we een kring, vertellen om beurten waarom we hier zijn en gaan aan de rek en de strek. We zijn met z'n veertien, waarvan twee mannen. Iedereen wordt klaargestoomd voor de vijf kilometer van Maastrichts Mooiste, begin juni. Giesberts, derdejaars internationale bedrijfskunde,

stond vorig jaar op het podium: derde, in zestien minuten.

We sukkelen verder en ontdekken zowaar een chagrijnige zwaan op ons pad. Vooral niet in de ogen kijken en snel eromheen. Een Braziliaanse masterstudente houdt haar pas in en maakt een foto. Meteen spreidt het dier zijn vleugels en begint te blazen. Wegwezen dus. Bij een kubusvormig flatgebouw volgen coördinerende oefeningen. We huppelen en stuteren heen en weer, tot verbijstering van twee bontkraagjongeren op een nabijgelegen parkeerplaats. Al hebben die meer aandacht voor hun auto, die niet meer voor- of achteruit wil.

Na een partijtje tikkertje is het tijd voor het echte werk: 30 seconden rennen, 60 seconden lopen. Appeltje-eitje, denk je dan, maar voor ons beginners – of in ieder geval voor sommigen – voelde het als *living on the edge*.

De expert: "Hardlopen is belastend voor je benen en gewrichten, daarom is het belangrijk dat je langzaam opbouwt", zegt Jos Timans, looptrainer bij UM Sport. Hij kan het weten, heeft negen marathons achter de rug. Afgelopen september is hij 73^e geworden in Berlijn. "Klinkt misschien suf, maar er waren wel 50 duizend deelnemers." Veelvoorkomende blessures zijn pijn in de knie

of in de schenen. Over dat laatste kan Giesberts meepraten. Hij heeft er al twee jaar lang last van. Te lang doorgetraind, zegt hij.

Voor wie: iedereen die wil gaan rennen of na een periode van rust de boel weer wil oppakken.

De feiten: elke woensdagavond van 18.30 tot 20.30 uur, plus één loopsessie als huiswerk.

Maurice Timmermans

English version on www.observantonline.nl

film: *El Ciudadano Ilustre* Ereburger of nestbevuiler?

Still uit *El Ciudadano Ilustre*

Het verhaal: De steenrijke Argentijnse schrijver Daniel Mantovani (Oscar Martínez) woont al ruim dertig jaar in Barcelona. Vijf jaar geleden won hij de Nobelprijs voor de literatuur (een fatale heiligverklaring, aldus de schrijver zelf), sindsdien heeft hij geen letter meer geschreven. Uitnodigingen voor publieke optredens wijst hij systematisch af. Maar dan ploft er een brief uit zijn geboortedorp Salas op de mat, dat hem een ereburgerschap wil toekennen. Mantovani is al veertig jaar niet meer in Salas geweest, het dorp dat de inspiratiebron was voor al zijn boeken. Bij aankomst blijkt echter dat niet alle bewoners blij zijn met hoe hun dorp door Mantovani is geportretteerd.

Je peso's waard, want:

- De Argentijnse filmmakers Gastón Duprat en Mariano Cohn weten veel komisch rendement te halen uit de tegenstellingen tussen achterlijke boerenpummels en een elitaire schrijver uit de grote stad, die neerkijkt op het ongeletterde plebs uit zijn geboortedorp. Vooral het interview met de lokale radiozender en Mantovani's jurylidmaatschap in de lokale schilderwedstrijd blijken juweeltjes.
- Na het lezen van de synopsis was ik bezorgd dat *El Ciudadano Ilustre* zich op het platgetreden pad zou begeven van de warme komedie waarin een protserige intellectueel zich gaandeweg gewonnen geeft voor de charmante eenvoud van het plattelandleven, maar de film kiest gelukkig resoluut

een andere, spannendere route.

Liever een Argentijns biefstuk, want:

- Het openingskwartier is ronduit sloom en het duurt te lang voordat je je realiseert dat je naar een komedie zit te kijken.
- Het is de toon die de muziek maakt, en daar wringt het tangoschoentje. De humor in *El Ciudadano Ilustre* laveert tussen boertig – zo is het wachten op het moment waarop een dorpsbewoner zijn gat schoonveegt met één van Daniels boeken – en vilein-satirisch. Maar het resultaat is te graf-fineerd voor liefhebbers van boertige kluchten als *Bienvenue chez les ch'tis* en *Bon dieu!*, en niet vilein genoeg voor liefhebbers van zwarte komedies.

- De dorpelingen worden wel als heel karikaturale lomperiken geportretteerd.
- De film heeft het grauwe uiterlijk van een goedkope tv-film.

Het salomonsoordeel: *El Ciudadano Ilustre* haalt nooit het niveau van die fantastische Argentijnse zwarte komedie van een paar jaar geleden, *Wild Tales (Relatos Salvajes)*, maar is goed genoeg om enkele keren een glimlach op uw gezicht te toveren.

Mark Vluggen

Mark Vluggen is senior docent bij SBE en hoofdredacteur bij Lumière

31 augustus 1947

Mijn mooiste Koningsdag was een Koninginnedag. Aan het slot van de zomervakantie mocht ik nog een paar dagen logeren bij familie in Sprang-Capelle. Komend uit het Laakkwartier in Den Haag was het dorp, gelegen tussen Waalwijk en Kaatsheuvel, een kortdurend droombeeld van hoe anders het ten plattelande toe kan gaan. Een wijdvertakte familie waarvan de leden, allemaal oudtantes, -ooms, -nichten en -neven niet om een praatje verlegen zaten. Die je na gedane arbeid meenamen in een ongekende natuur. 'Een stief kwartierke om de hoof', heette dat. De logeeroom, dorpsaanne-mer/timmerman, met wie ik mee mocht in de kerktoeren om de klok op te winden. De pater familias, wethouder voor de Christelijk Historische Unie, die elke zondag twee keer ter kerke ging. Die psalmen op hele noten zong in een volle kerk. In die wereld met altijd mooi weer geschiedde het dat Koninginnedag aanbrak. Op het plaatselijke voetbalveld, midden in Sprang. Met veel onbedorven, nauwelijks georganiseerd vermaak. De kinderen konden de hele dag hun gang gaan. Ze mochten zelfs, met mate, verliefd zijn.

Koningin Wilhelmina Foto: Tallsay

Waarom 31 augustus? Het was de geboortedag van koningin Wilhelmina. Wat later in de tijd veranderde Koninginnedag: Juliana was jarig op 30 april. Die datum was vanaf het begin problematisch door de concurrentie met de Bevrijdingsdagen 4 en 5 mei. Het blijft gissen waarom de regering en het parlement daarin bewilligden. Uiteindelijk legde 5 mei het loodje. Een vrije dag, maar slechts eens in de vijf jaar. Ondertussen was koningin Juliana met pensioen. Haar dochter Beatrix is geboren op 31 januari. Te koud om te paraderen en te koekhoppen. Zo werd 30 april gehandhaafd. Vervolgens kwam Willem Alexander die op 27 april verjaart. Alweer ten koste van 5 mei. Nederland viert zijn ceremoniële en feestelijke eenheid op een dag bepaald door de voortplantingsgewoonten van ons koningshuis en het veronderstelde weerbericht. Dat is raar. Er zijn voldoende redenen om de dag van de eenheid onder een tot op heden geslaagde dynastie te handhaven en vast te leggen. 31 Augustus zou een prima keuze zijn. Allereerst ter ere van Wilhelmina en haar vrouwelijke nazaten met wie we het goed kunnen vinden. Het weerbe-

richt is zeker zo goed als op 27 april. Bovendien zijn de meeste Nederlanders terug van vakantie en krijgen ze nog één dag respijt voordat ze de economie weer ter wille zijn.

Foto: Loraine Bodewes

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

PS Ik dank Marietje Kardaun die mij vier keer heeft willen vervangen

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz), Sandra

Daas, Catharien Kerkman, Bettina Geiling,

Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Piet Eichholtz, Birsen

Erdogan, Silvia Evers, Stephanie Meeuwissen,

Ralph Stassar, Loes Visser, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Saeed Banaama, Albert Bergbroeder, Cato Boe-

schoten, Ype Driessen, Fokke Fernhout, Amira

Fretz, Hans Philipsen, Mark Vluggen

Fotografie

Lorraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Alison Edwards

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op de

universiteit en op diverse locaties in Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant

thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per

academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande

schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur

geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paartjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

paartjes

Barmedewerker en keukenmedewerker
gezocht bij STAYOKAY MAASTRICHT
meer info www.werkenbijstayokay.com/vacatures

New VOLUNTEERS for management
of our charity 2nd-hand BOOKSTORE
WANTED: B4LMAASTRICHT.
WORDPRESS.COM

TE HUUR PER 1 JUNI
CHARMANT HUIS VOOR 1 à
2 PERS. IN SMEERMAAS 4 KM
VAN MAASTRICHT. 600€ P.M.
EXCL. GROTE GEDEELDE TUIN.
INFO: BENITA MENDES 0646066386

TK: gerenoveerde halve
carréboerderij (275m²), ommuurde
tuin (1100m²) te Oud-Urmond: oa
4slpk, 2bk, grote study, kantoorruimte
apart, wijnkelder. T.0653482861

SPAANS IN MAASTRICHT.
CONVERSATIEWORKSHOPS van 15
mei t/m 19 juni www.taalstudiocampo.nl

Te Koop ruim dubbel woonhuis (5 en
2 slk) unieke locatie, perc.3125m² aan
bosrand bij Lanaken (BE). 485000eur.
IDEALE KANGOEROEWONING!
www.orange-immo.be

ZIN IN VAKANTIEWERK IN DE
ZORG? KIJK OP WWW.ENVIDA.NL/
BIJBAAN

New VOLUNTEERS for management
of our charity 2nd-hand BOOKSTORE
WANTED: B4LMAASTRICHT.
WORDPRESS.COM

✂

Paartjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaf van reden Paartjes te weigeren.

	€ 3,00
	€ 4,00
	€ 5,00
	€ 6,00
	€ 7,00
	€ 8,00

Maastricht University

Make your voice heard!

15-18 May
University and Faculty Council Elections

More info:
www.maastrichtuniversity.nl/elections

Scheve mond?

Uhhh... dze... bluhh...

Verwarde spraak?

Lamme arm?

**MOND
SPRAAK
ARM**

**BEROERTE
ALARM**

BEL 112

THIS WEEK'S SPECIALS

WEEKLY Pasta
Cream Chicken Mushrooms € 4,95
with Soup + € 1,00

SPECIAL PROMOTION
Daily Dish + Dessert € 5,95

M.R.K.T.

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

04-05, 12.00 uur: dhr.drs. Willem M. Buskermolen	17-05, 14.00 uur; mw.drs. Diana M. Baas
04-05, 14.00 uur: dhr.ir. Alexander S. Streng	17-05, 16.00 uur: dhr.drs. Hendrikus P.A.
04-05, 16.00 uur: mw. Nienke Nakken, MSc.	Scheepers
10-05, 10.00 uur: dhr. Vasileios Andrianopoulos, MSc.	18-05, 12.00 uur: dhr. Chintan Maheshkumar Parmar, ICT
10-05, 16.00 uur: dhr. Hans Schouwenburg, MA.	18-05, 14.00 uur: mw. Therese Grohnert, MSc.
11-05, 12.00 uur: dhr. Bartholomeus P.A. Spaetgens, MSc.	19-05, 10.00 uur: mw. Astrid C.M.J. Merckx, MSc.
11-05, 14.00 uur: dhr. Kay Deckers, MSc.	19-05, 12.00 uur: dhr.drs. Edgar M. Wong-Lun-Hing
12-05, 14.00 uur: dhr. Philippe T.J.H. Nelissen, MSc.	19-05, 14.00 uur: mw. Yang Yu, MSc.
12-05, 16.00 uur: Afscheidscollege Prof.dr.ir. Wiebe Bijker, St. Janskerk	19-05, 16.30 uur; Inauguratie mw. Prof.dr. Fiona Godlee
17-05, 10.00 uur: mw. Coby van de Bool, MSc.	24-05, 12.00 uur: dhr.drs. Johan R. Folkeringa
17-05, 12.00 uur: dhr. Mark T. Kawakami, LL.M.	24-05, 14.00 uur: mw. Anne Gemmink, MSc.
	31-05, 14.00 uur: dhr. J.H. (Sjaak) Pouwels, MSc.

Maastricht University

Interne vacatures

- **Promovendus** op het terrein van arbeidsmarktinformatie en studiekeuze, SBE, 38 uur
Vacaturenummer: AT2017.113
- **Decaan** FdR, 38 uur
Vacaturenummer: AT2017.114
- **Five Assistant Professorships** in Data Science and Artificial Intelligence, FHS, 38 hours
Vacancy number: AT2017.116
- **Microbiological Analyst** at Maastricht University, campus Venlo, 38 hours
Vacancy number: AT2017.117
- **Promovendus**, FHML, 38 uur
Vacaturenummer: AT2017.118
- **Promovendus**, FHML, 38 uur
Vacaturenummer: AT2017.119
- **Postdoctoral researcher** "history of medicine and/or technology", FASoS, 38 hours
Vacancy number: AT2017.120

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

"Kennis delen redt baby's."

Gerieke Zandberg, VSO-kinderverpleegkundige in Oeganda.

Geef. SMS KENNIS naar 4333 en geef éénmalig 3 euro.

cato

Breken

Glas breekt meestal niet meteen. Ik had het gezien in *Fightclub*. Wanneer je tegen een venster trapt spat het niet onmiddellijk uiteen, maar verspreiden de barstjes zich over het oppervlak zonder een fatale breuk te veroorzaken. In een momentopname, net als een baby die je geschrokken aankijkt voordat hij begint te huilen. Nog even je adem inhouden, en dan pas komen de tranen. Nog een trap, en dan pas breekt het glas.

Botten breken meestal niet meteen. Ik had niet over mijn schouder gekeken, dus even dacht ik dat het doorrijden gerechtvaardigd was. De scooter had mij geschept en ik was op mijn zij terechtgekomen. Geschrokken en geschaafd liep ik aan het stuur van mijn fiets naar huis. Na de klap van mijn voordeur huilde ik pas en bij gebrek aan beter plakte ik mijn knie vol kinderpleisters. Een hart breekt meestal niet meteen. Zuchtend stond zij tegenover haar spiegelbeeld, de roze vaatdoek in de hand. "Hij maakte het uit per e-mail, Cato." Vier jaar samen en heel wat ruzies verder. Zij was nu 27 en wilde eigenlijk niet met mij praten, want ik was te jong en ik zou haar verdriet niet begrijpen.

Een hart breekt meestal niet meteen. De grootvader had een maitresse, en dat was een klap voor de grootmoeder. Het oorspronkelijke echtpaar scheidde en vermeed elkaar de jaren daarna zoveel mogelijk, de pijn koste wat het kost vermijdend. Tot de grootvader overleed en de grootmoeder dapper op zijn begrafenis kwam. Als eerbetoon, want ze had hem toch zo lang liefgehad.

Een hart breekt meestal niet meteen. Ik had het gemerkt die avond. Een kleine pijnscheut ging door mijn borst toen hij vertelde dat hij geen tijd meer voor me wilde nemen. Ik besefte dat ik teveel had gehoopt en vervloekte mezelf daarom. Dan maar praten met iemand anders, de barstjes tussen mijn ribben vergeten. Tot de klap de volgende ochtend aankwam, harder dan verwacht. Er nog een keer aan denken, en toen pas brak mijn hart.

Cato Boeschoten

3HOOG

Door Ype
Driessen

René

Jurre

Merel

Harrie

Een complex conflict

Om te beginnen: wij op de Berg zijn enorm blij met onze nieuwe woordvoerder. Nou ja, de woordvoerder van ons Hoge College maar het voelt toch een beetje alsof hij van ons allemaal is. In korte tijd uitgegroeid tot Germanicus' tweede rechterhand (tsja, ik ben de eerste...) en terecht, want GvD, zo noemen we Gert liefkozend, is de rust zelve en heeft ontegenzeggelijk een kalmerende invloed op onze leider.

Dus mijn hart sprong over toen ik dinsdagavond nietsvermoedend met mevr. B op de bank in De Heeg van een kopje slappe koffie zat te genieten, het Limburgse tv-nieuws aanzette en ineens die markante kop zag. Buiten op straat geïnterviewd, met op de achtergrond de entree van onze Berg. Tegelijkertijd ging de telefoon. Gert: "Heb je me gezien? Je moet ook op de site van 1Limburg kijken, voor het hele interview! Doe!" Ik pak mijn tablet. Het ging over een bijeenkomst waar een Israëlische dissident zou praten over het beleid van de staat Israël jegens de Palestijnen, zoiets. Op 4 mei, in het oud-gouvernement, de rechtenfaculteit dus. Dat was nu, op 2 mei, door de UM verboden. Beetje laat, vraagt de interviewer? Gert legt uit dat de aanvraag zo was geformuleerd dat ze het niet in de gaten hadden. Tweede reden, "het is vlak voor dodenherdenking en daar moet je je onderwerpen op aanpassen". Dan de derde reden, let op lezer: "Het conflict Israël-Palestina is een zeer complex conflict en dat zou besproken moeten worden - dat is goed voor de studenten - vanuit verschillende invalshoeken. Niet vanuit één perspectief, er is maar één spreker."

De interviewer graaft verder: het gaat hier over een conflict tussen de staat Israël en de Palestijnen, dat gaat niet over de Holocaust. Waarom die gevoeligheid op 4 mei dan? Onze Gert trapt er niet in. "Nee, het gaat niet

over de Holocaust maar het conflict Israël-Palestina is een zeer complex conflict en dat moet je vanuit verschillende invalshoeken bespreken." De interviewer houdt aan: was het niet beter geweest om niet te reageren, het gewoon door te laten gaan, ze zouden die avond toch ook om acht uur twee minuten stilte houden? Een heel mooi gebaar toch? Gert: "Jazeker. Maar nogmaals, het is een complex conflict, we willen graag met hen een wetenschappelijk debat organiseren op een ander tijdstip, waar alle partijen een bepaalde kijk op het conflict kunnen geven." Nou lezer, zijn we trots of niet! Onze woordvoerder laat zich niet gek maken! Hij heeft de hogere woordvoerdersschool met vlag en wimpel doorlopen, en daar leren ze wat ze ook aan moderne politici leren: je hebt een boodschap die je moet communiceren, dus als een journalist je een vraag stelt communiceer je je boodschap! Wat de vraag ook is! Ook al stelt hij drie verschillende vragen, je geeft steeds hetzelfde antwoord! Nu hoor ik u brommen dat we bij een univer-

siteit juist wel gewoon antwoord moeten geven op vragen van de media, zeker als je transparantie en openheid hoog in het vaandel hebt, maar wacht even: dat staat in het Strategisch Programma en het belang daarvan moeten we ook niet overdrijven hoor. Zo'n programma is een intentieverklaring, daar kan altijd wat tussen komen.

Tot slot: we zijn hier ook getuige van een interessante koerswijziging. Is een onderwerp complex, dan laat de UM voortaan niet slechts één spreker aan het woord maar altijd meer, vanuit verschillende perspectieven. Want dat is academisch. Dus bij de volgende lezing over smeltende ijskappen komt er iemand uit de stal van Trump die zegt dat het niet waar is. Een lezing over de vluchtelingenproblematiek? Daar moet beslist een PVV'er bij. Enzovoorts. Hoe zei Gert het namens ons Hoge College ook al weer? "Dat is goed voor de studenten."

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder